

Нѣма да се върне...

М. Симеонову.

1.

Ще замлъкнатъ грѣмъ топове,
Ще настѣпятъ дни честити;
Бойни кървави ножове,
Ще да бждатъ скоро скрити...

Ще се сѣрнатъ други живи
Съ вѣнци-лаври по челата
И доволни и щастливи,
Ще забравятъ тѣ теглата...

Синъ ще чака майка клета,
За утѣха да прѣгърне,
Ще го чака много лѣта: —
Но той нѣма да се върне!..

2.

Ще настане врѣме мирно,
Съсъ минути пакъ приятни: —
Тамъ гдѣ кръвъ се лѣ безпирно,
Ще да класятъ ниви златни.

И жетварки стари, млади,
Ще ги жѣнатъ въ дни чу-
десни

Какъ е искалъ въ хижи родни
Неприятель да нахлуде...

И съ косачи по ливади,
Ще Запѣятъ тѣжни тѣсни..

Ще възпѣятъ дни свободни, —
Но той нѣма да ги чуе!..

Н. Ив. Костовъ.